

Chambre des Représentants		Kamer der Volksvertegenwoordigers	
Session de 1932-1933	N° 189		Zittingsjaar 1932-1933
PROJET DE LOI N° 111	SEANCE du 2 août 1933	VERGADERING van 2 Augustus 1933	WETSONTWERP N° 111

PROJET DE LOI

approuvant le Protocole signé à Genève le 15 juillet 1932 par les représentants de la France, de la Grande-Bretagne, de l'Italie et de la Belgique d'une part et par ceux de l'Autriche d'autre part, concernant l'aide financière à fournir au Gouvernement autrichien.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION (1)
PAR M. VAN CAUWELAERT.

MADAME, MESSIEURS,

Le Gouvernement autrichien, contraint par la crise et par les sacrifices financiers auxquels il a dû faire face pour le renflouement de la « Kreditanstalt », s'est adressé, une nouvelle fois, à la Société des Nations, au début d'août 1931, pour solliciter son assistance financière. Le Conseil s'occupa de l'affaire en mai 1932 et invita le comité financier à constituer une commission d'experts pour examiner d'urgence la situation financière de l'Autriche et ses possibilités de reconstruction. Et ces travaux, dans lesquels la Belgique a été représentée par son expert financier, M. Maurice Frère, aboutirent, le 15 juillet 1932, à la signature d'un protocole ayant pour but de permettre à l'Autriche de contracter un emprunt étranger de trois cents millions de shillings autrichiens (couronnes-or), avec la garantie de la Grande-Bretagne, de la France, de l'Italie et de la Belgique. La Suisse et les Pays-Bas, sans avoir signé le protocole, mais reconnaissant l'intérêt considérable de cette œuvre d'assistance financière pour la paix de l'Europe, se sont engagés à y prendre part; et la Tchécoslovaquie et l'Espagne ont manifesté également l'intention d'y adhérer.

La garantie promise n'est pas une garantie solidaire. Chaque Etat ne cautionne que la part de l'emprunt, dont il

WETSONTWERP

tot goedkeuring van het Protocol geteekend den 15e Juli te Genève door de vertegenwoordigers van Frankrijk, van Groot-Brittannië, van Italië en van België, eensdeels, en door die van Oostenrijk, anderdeels, betreffende de financiële hulp aan de Oostenrijksche Regeering te verleen.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE (1) UITGEBRACHT
DOOR DEN HEER VAN CAUWELAERT.

MEVROUW, MIJNE HEEREN,

Wegens de crisis en de financiële offers welke de Oostenrijksche regeering zich heeft moeten getroosten met het oog op de redding van de « Kreditanstalt », heeft zij zich opnieuw, begin Augustus 1931, tot den Volkenbond moeten wenden om zijn financiële bijstand in te roepen. De Raad hield zich, in Mei 1932, met de zaak bezig en gaf aan het financieel comité opdracht een commissie van deskundigen in te stellen om terstond den financiëleen toestand van Oostenrijk en de mogelijkheid tot wederopbouw te onderzoeken. Deze werkzaamheden, waarbij België vertegenwoordigd was door zijn financieel deskundige, den heer Maurice Frère, leidden, op 15 Juli 1932, tot de onderteekening van een protocol krachtens hetwelk aan Oostenrijk het verkrijgen mogelijk gemaakt werd van een bedrag in vreemd geld ten beloope van 300 miljoen Oostenrijksche schillingen (goudkronen) met den waarborg van Groot-Brittannië, Frankrijk, Italië en België. Zwitserland en Nederland hebben, zonder het protocol onderteekend te hebben, maar inziende van welk aanzienlijk belang dit werk van financiële hulpverlening voor den Europeeschen vrede zijn zou, zich er toe verbonden er deel aan te nemen; Tschecoslowakije en Spanje hebben eveneens hun toetreding beloofd.

De beloofde waarborg is geen solidaire waarborg. Elke Staat blijft enkel borg voor dit gedeelte van de leening,

(1) La Commission était composée de MM. de Liedekerke, président, Brusselmans, Carlier, Carton, Fischer, Joris, Max, Piéard, Van Cauwelaert.

(1) De Commissie bestond uit de heeren de Liedekerke, voorzitter, Brusselmans, Carlier, Carton, Fischer, Joris, Max, Piéard, Van Cauwelaert.

a accepté les charges éventuelles, et cette part s'élève pour la Belgique à 5 millions de shillings autrichiens.

Pour les autres Etats cette part s'élève à :

- 100 millions pour la France;
- 100 millions pour la Grande-Bretagne;
- 30 millions pour l'Italie;
- 8 millions pour la Suisse;
- 3 millions pour les Pays-Bas.

La France, la Grande-Bretagne et l'Italie ont déjà autorisé leurs Gouvernements à souscrire aux engagements prévus. Les Pays-Bas et la Suisse attendent pour cette ratification que la Belgique, signataire du protocole du 15 juillet 1932, ait également donné à son Gouvernement les mêmes pouvoirs.

L'emprunt envisagé n'a pas pour but de permettre à l'Autriche de combler par ces ressources extraordinaires l'insuffisance de ses recettes budgétaires. Au contraire, l'accord des Nations garantes est conditionné, d'une façon expresse, par l'engagement du Gouvernement autrichien de prendre les mesures nécessaires pour rétablir sans délai et maintenir un complet équilibre entre les recettes et les dépenses de l'Etat; et également, pour rétablir sans délai l'équilibre financier des chemins de fer de l'Etat autrichien.

Le programme des mesures envisagées à cet effet est détaillé dans l'annexe II du protocole du 15 juillet. Un délégué de la Société des Nations sera chargé de veiller sur place à l'exécution de ces promesses et la loyauté avec laquelle le Gouvernement autrichien a exécuté les réformes convenues en 1923 et justifié notre confiance.

Le but principal de cet emprunt est de permettre à l'Autriche d'assainir la situation de sa Banque Nationale, de régler définitivement la réorganisation de la Kreditanstalt et les engagements contractés par le Gouvernement envers les créanciers de cet établissement, de rembourser une avance de 100 millions de schillings faite au Gouvernement autrichien par la Banque d'Angleterre et de résorber une partie de la dette flottante intérieure de l'Autriche.

Grâce au rétablissement d'une plus grande sécurité financière, l'Autriche pourra envisager ensuite une suppression progressive des restrictions financières qui entravent actuellement un commerce extérieur normal.

Chacune des opérations prévues par ce programme, doit, avant son exécution, recevoir l'approbation préalable du délégué de la Société des Nations.

Les conditions particulières dans lesquelles se présente la demande de l'Autriche, ne nous permettent pas de refuser notre concours.

D'abord, une insolvabilité, même temporaire, de l'Autriche aurait pour la Belgique des conséquences financières que nous désirons éviter. Ayant garanti l'emprunt de 1923 à concurrence de 13 millions de schillings, nous sommes tenus, le cas échéant, de faire face aux intérêts et

waarvan hij de eventuele lasten op zich genomen heeft, en dit aandeel bedraagt voor België 5 miljoen Oostenrijksche schillingen.

Voor de overige Staten, bedraagt dit aandeel :

- Frankrijk, 100 miljoen;
- Groot-Brittannië, 100 miljoen;
- Italië, 30 miljoen;
- Zwitserland, 8 miljoen;
- Nederland, 3 miljoen.

Frankrijk, Groot-Brittannië en Italië hebben hunne Regeeringen reeds er toe gemachtigd, de voorziene verbintenissen te onderteekenen. Nederland en Zwitserland stellen blijkbaar deze goedkeuring uit, totdat België, onderteekenaar van het protocol van 15 Juli 1932, insgelijks aan zijne Regeering dezelfde machtiging zal verleend hebben.

De beoogde leening heeft niet voor doel aan Oostenrijk toe te laten door deze buitengewone ontvangsten het tekort van zijne begroefingsontvangsten te dekken. Integendeel, de overeenkomst der garandeerende Naties stelt als uitdrukkelijke voorwaarde dat de Oostenrijksche Regeering de verplichting aangaat de noodige maatregelen te nemen, ten einde onverwijld een volledig evenwicht tusschen de ontvangsten en de uitgaven van den Staat te herstellen en te behouden; alsook ten einde onverwijld het financieel evenwicht der Spoorwegen van den Oostenrijkschen Staat te verzekeren.

Het programma van de hiertoe beoogde maatregelen is uitvoerig aangegeven in bijlage II van het Protocol van 15 Juli. Een afgevaardigde van den Volkenbond wordt er mede belast ter plaatse de uitvoering van deze beloften na te gaan en de loyaleit met welke de Oostenrijksche Regeering de in 1923 overeengekomen hervormingen is nagekomen en ons vertrouwen heeft gerechtvaardigd.

Het voornaamste deel van deze leening is aan Oostenrijk toe te laten den toestand van zijn Nationale Bank gezond te maken, een definitieve regeling te treffen voor de herinrichting van de Kreditanstalt en de door de Regeering jegens de schuldeischers van deze instelling aangegane verbintenissen, een voorschot van 100 miljoen schelling door de Bank van Engeland gegeven aan de Oostenrijksche Regeering, terug te betalen, en een gedeelte van de vlottende binnenlandsche schuld van Oostenrijk op te schoppen.

Dank zij den terugkeer van een grootere financiële zekerheid, zal Oostenrijk daarna het geleidelijk afschaffen kunnen bewerken van de financiële beperkingen die voor het oogenblik zijn normalen buitenlandschen handel hinderen.

Elk van de door dit programma voorziene handelingen moet, alvorens te worden uitgevoerd, voorafgaandelijk worden goedgekeurd door den afgevaardigde van den Volkenbond.

De bijzondere omstandigheden waarin de vraag van Oostenrijk geschiedt, laten ons niet toe onze medewerking te weigeren.

Vooreerst zou een, zelfs tijdelijk, onvermogen van Oostenrijk om zijn verplichtingen na te komen, voor België financiële gevolgen meebrengen die wij wenschen te vermijden. Vermits wij de leening van 1923 tot beloop van 13 miljoen schilling gewaarborgd hebben, zijn wij, in

aux amortissements y afférents, si l'Autriche reste en défaut.

Ensuite, la Belgique, à raison de ses placements antérieurs à la guerre et surtout à cause des intérêts commerciaux qui la lient à l'Autriche actuelle, la Belgique ne pourrait envisager d'un œil indifférent un effondrement de l'Etat autrichien.

Mais il y a une raison supérieure à celles-là, et qui, à elle seule, serait suffisante pour vous déterminer à ratifier l'engagement pris, sous réserve, par notre Gouvernement : c'est l'intérêt majeur que nous avons à sauvegarder l'indépendance politique de l'Autriche, c'est cette préoccupation politique qui, déjà en 1923, a entraîné, en ordre principal, la décision des pays garants du premier emprunt, c'est elle qui doit lever aujourd'hui nos dernières hésitations. Sans doute, l'aide financière sollicitée par l'Autriche devrait, pour être pleinement efficace, être suivie d'accords commerciaux qui assureraient aux pays danubiens une collaboration économique plus étroite; quelle que soit notre opinion à ce sujet, nous ne pouvons être en désaccord sur la nécessité actuelle et immédiate de contribuer à assurer l'indépendance politique de l'Autriche. Cette nécessité est à la base de l'accord du 15 juillet 1932. Le protocole reprend à ce sujet, en termes explicites, les engagements pris par l'Autriche en 1923, et qui ont été rendus plus explicites, par l'arrêt de la Cour de Justice internationale de La Haye, à la suite du projet d'union économique qui fut envisagé un instant par les Gouvernements autrichien et allemand.

Plus que jamais l'existence d'une Autriche indépendante répond aux intérêts internationaux.

Elle apparaît comme un facteur essentiel de la paix et de l'équilibre de l'Europe centrale.

Les considérations, que nous avons eu l'honneur d'exposer, ont décidé la majorité des membres de la Commission spéciale, que vous avez chargé d'examiner le projet, à vous en recommander l'adoption immédiate.

Un membre, au nom de la minorité, a déclaré s'abstenir au vote pour les considérations suivantes :

Ses amis et lui ne veulent pas émettre un vote négatif, parce que :

1° La Belgique ayant participé à la garantie de l'emprunt de 1923 ne pourrait légitimement refuser son concours, dans les conditions actuelles;

2° L'Europe a un intérêt manifeste à prévenir que le désordre financier de l'Autriche ne devienne irrémédiable;

3° Le Gouvernement autrichien a incontestablement résisté avec courage à l'effort de ceux qui par la violence voudraient imposer l'Anschluss de l'Autriche à l'Allemagne et qui créaient ainsi un danger très grave pour la paix.

voorkomend geval, gehouden in te staan voor de hierbij hoerende interessen en aflossingen, indien Oostenrijk in gebreke blijft.

Vervolgens, zou België, ter oorzaak van zijn beleggingen, van vóór den oorlog en vooral ter oorzaak van de handelsbelangen die het aan het tegenwoordig Oostenrijk binden, met geen onverschillig oog de financiële ineenstorting van dit land kunnen tegemoetzien.

Er is echter nog een gewichtiger reden dan deze, en welke, op zichzelf, volstaan zou om ons er toe te bewegen de verbintenissen welke, onder voorbehoud, door onze Regeering aangegaan wárd te bekrachtigen, namelijk het hooger belang dat voor ons gelegen is in de handhaving van de politieke onafhankelijkheid van Oostenrijk. Deze politieke bekommernis heeft, reeds in 1923, den doorslag gegeven voor de landen welke de eerste leening gewaarborgd hebben. Ook thans moet deze onze laatste bezwaren wegnemen. Opdat deze geldelijke hulpverlening volkomen doeltreffend weze, zou zij ongetwijfeld moeten worden gevolgd door handelsverdragen waardoor aan de Donaulanden een meer innige economische samenwerking verzekerd wordt. Welke ook onze meening daarover wezen moge, kunnen wij het voor het oogenblik slechts eens zijn over de dringende noodzakelijkheid om onzen steun te geven voor het behoud van de politieke onafhankelijkheid van Oostenrijk, welke ook tot grondslag diende aan de overeenkomst van 15 Juli 1932. In dit verband, neemt het protocol, uitdrukkelijk, de verplichtingen over welke Oostenrijk in 1923 op zich genomen heeft en welke nog duidelijker te lezen staan in het arrest van het Hof van Internationale Justitie te 's Gravenhage, tengevolge van het ontwerp van economische unie dat, op zeker oogenblik, door de Regeeringen van Oostenrijk en Duitschland te gemoet gezien werd.

Meer dan ooit is het voortbestaan van een onafhankelijk Oostenrijk een zaak van internationaal belang.

Zij is een onmisbare voorwaarde voor het behoud van den vrede en van het politieke evenwicht in Centraal Europa.

De overwegingen welke wij de eer hadden uiteen te zetten, hebben de meerderheid van de leden van de Bijzondere Commissie, welke gij belast hebt met het onderzoek van het ontwerp, er toe gebracht, u de onmiddellijke aanneming er van aan te bevelen.

Namens de minderheid, heeft een lid verklaard zich bij de stemming te onthouden voor de volgende overwegingen : Zijne vrienden en hij willen geene ontkennende stemming uitbrengen, omdat :

1° Gezien België tusschen gekomen is voor de waarborging van de leening van 1923, het niet zou betamen dat het in de huidige omstandigheden zijne medewerking zou weigeren;

2° Europa heeft er stellig belang bij te voorkomen dat de financiële wanorde van Oostenrijk niet onherstelbaar worde;

3° De Oostenrijksche Regeering heeft onbetwistbaar met moed het hoofd geboden aan de krachtsinspanningen van degenen die, door geweld, de Anschluss van Oostenrijk bij Duitschland zouden willen opdringen en die aldus een zeer ernstig gevaar voor den vrede zouden vormen.

Ils ne désirent néanmoins pas s'associer au vote favorable de la majorité parce que, malgré tout, ils gardent certaines inquiétudes au sujet des sentiments des milieux gouvernants de l'Autriche tant en ce qui concerne l'Anschluss éventuel qu'en ce qui concerne la politique intérieure.

Le Rapporteur,

F. VAN CAUWELAERT.

Le Président,

P. de LIEDEKERKE.

Zij wenschen niettemin zich niet aan te sluiten bij de gunstige stemming van de meerderheid, omdat, niettegenstaande alles, zij ongerust blijven over gevoelens van de regeerende kringen in Oostenrijk, tegenover het vraagstuk van een mogelijke Anschluss en ten opzichte van het binnensche politiek regime.

De Verslaggever,

F. VAN CAUWELAERT.

De Voorzitter,

P. de LIEDEKERKE.